

EPILEPSIE

Inleiding

Epilepsie is een hersenaandoening die het gevolg is van een plotselinge, tijdelijke verstoring van het elektrisch evenwicht in de hersenen. Hierdoor ontstaan aanvallen die van persoon tot persoon kunnen verschillen en waarvan de verschijnselen afhangen van de plaats waar de elektrische verstoring optreedt.

Klachten bij epilepsie zijn:

- Bewusteloosheid, vallen en schokken met de armen;
- Vreemd opstijgend gevoel in de maag;
- Verminderd bewustzijn;
- Het vertonen van automatische handelingen, zoals wrijven en mompelen;
- Het voelen van vreemde tintelingen;
- Het horen van vreemde geluiden;
- Niet reageren op de omgeving.

Andere aanvallen bestaan alleen uit even voor zich uit staren en een kort bewustzijnsverlies. Na een epileptische aanval kan de betrokkene kortdurend verward zijn of klachten hebben van vermoeidheid, hoofdpijn, spierpijn of een tijdelijk verminderde functie van een arm en/of been.

Symptomen

Epilepsie wordt vaak door een combinatie van factoren veroorzaakt. Aanleg, een hersenziekte of een hersenbeschadiging veroorzaken veel vormen van epilepsie. Enkele voorbeelden van oorzaken van epilepsie zijn:

- een infectie of ziekte tijdens de zwangerschap;
- zuurstofgebrek tijdens de geboorte;
- een hersenvliesontsteking of een hersenbeschadiging na een ongeval;
- een herseninfarct, hersenbloeding of hersentumor.

Een minderheid van de mensen met bijvoorbeeld een doorgemaakt herseninfarct ontwikkelt epilepsie. Er komt altijd nog een zekere aanleg bij. Een aantal vormen van epilepsie is leeftijdsgebonden, wat inhoudt dat de aanvallen in een bepaalde leeftijdsperiode voorkomen en met het ouder worden kunnen verdwijnen.

Vaststellen ziekte

Om epilepsie vast te kunnen stellen, is het belangrijk om een gedetailleerde beschrijving te hebben van een aanval, liefst zelfs een video-opname. Aanvullende onderzoeken kunnen worden uitgevoerd om te kijken of het, op grond van de beschrijving, bestaande vermoeden op epilepsie kan worden bevestigd.

Met een hersenfilmpje, elektro-encefalogram (EEG), kan de elektrische activiteit van de hersenen worden gemeten. Bij mensen met bewezen epilepsie kan het hersenfilmpje normaal zijn. Op het moment dat een hersenfilmpje wordt gemaakt, is in een aantal gevallen geen epileptische activiteit te zien op het hersenfilmpje.

Om verder onderzoek te doen naar een eventuele onderliggende oorzaak van epilepsie, kan een scan worden gemaakt van het hoofd, bijvoorbeeld een CT-scan of een MRI-scan. Het komt vaak voor dat aanvullende onderzoek nodig is.

Behandeling

De meest gangbare manier om epilepsie te behandelen is met medicijnen, ook wel anti-epileptica genoemd. Bij ongeveer 70% van de mensen zijn epileptische aanvallen goed te onderdrukken met deze medicijnen. Bij de overige 30% hebben anti-epileptica of combinaties daarvan onvoldoende effect. Als de medicijnen niet het beoogde resultaat leveren, kunnen andere behandelmethoden met de neuroloog worden besproken.

Meer informatie over epilepsie vindt u op onderstaande websites:

www.epilepsie.nl

www.epilepsienukanhetbeter.nl

Vragen

Als u na het lezen van deze folder nog vragen heeft, dan kunt u contact opnemen met de polikliniek Neurologie.

- Franciscus Gasthuis

Op werkdagen tussen 8.00 tot 12.30 uur en 13.30 – 16.30 uur, via telefoonnummer 010 - 461 6166.

- Franciscus Vlietland

Op werkdagen van 8.00 tot 17.00 uur, via telefoonnummer 010 – 893 0000. Vraag naar de polikliniek Neurologie.

Deze folder is tot stand gekomen mede dankzij:

Nederlandse Vereniging
voor Neurologie

Mei 2019
456